Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Dvornic Octavian
Dosarul nr. 2rc-139/25 (2-25035461-02-2rc-07072025)

D E C I Z I E

28 iulie 2025 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Arhip Valeriu
Judecătorii Corlăteanu Diana și Ghedrovici Nicolae

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de Cento Holdings Hungary KFT prin intermediul reprezentantului său, avocatul Cozma Serghei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 iunie 2025, prin care a fost admisă excepția de tardivitate, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cento Holdings Hungary KFT împotriva „Agrofermotech" SRL privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 13 martie 2025, Cento Holdings Hungary KFT a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva „Agrofermotech" SRL privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată.

La 26 mai 2025, „Agrofermotech" SRL a depus o cerere privind ridicarea excepției de tardivitate prin care a solicitat respingerea prezente acțiuni ca fiind tardivă.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 iunie 2025 a fost admisă excepția de tardivitate a acțiunii formulată de către „Agrofermotech" SRL.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Cento Holdings Hungary KFT împotriva „Agrofermotech" SRL privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Solicitarea recurentei:

La 13 iunie 2025, Cento Holdings Hungary KFT prin intermediul

reprezentantului său, avocatul Cozma Serghei a depus recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 iunie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și remiterea cauzei la rejudecare.

Argumentele recurentei:

În motivarea recursului, Cento Holdings Hungary KFT prin intermediul reprezentantului său, avocatul Cozma Serghei a invocat că nu este de acord cu încheierea recurată.

Susține că nu este de acord cu poziția instanței de fond prin care calcularea termenului de prescripție extinctivă reiese din datele din corespondența prin poşta electronică prezentată de intimat şi anume că prin scrisoarea din 20.02.2020 intimatul a recunoscut despre existența datoriei şi reieşind din prevederile art. 20 a Convenției nr. 119 din 14.06.1974 cu privire la prescripția extensivă în materie de vânzare-cumpărare internațională de mărfuri, termenul de prescipție este de 4 ani.

Apreciază critic faptul că instanța de fond a luat în considerație înscrisurile (foile tapate cu scrisorile electronice) în limba rusă şi engleză, prezentate de către intimat și nu a ținut cont de înscrisurile prezentate de recurent, fiind traduse de un tradučător autorizat în limba română şi anexate la cererea de chemare în judecată.

Recurentul consideră că termenul de prescripție extinctivă la caz, poate fi calculat de la data acceptării scrisorii de executare - 29.12.2023. Iar cu referire la scrisorile electronice, în cazul dat poate fi luată în considerație numai scrisoarea prezentată de recurent tradusă în limba română de traducător autorizat, din care reiese că intimatul recunoaşte existența datoriei şi va comunica cînd va începe achitările, scrisoarea fiind datată cu 07.04.2022.

Face referire la art. 20 a Convenţiei nr. 1974 din 14.06.1974 asupra prescripției extensive în materie de vânzare-cumpărare internaţională de mărfuri (în vigoare pentru Republica Moldova din 01.03.1998 şi pentru Ungaria din 01.08.1988). Potrivit acestui articol:

1. Când înaintea expirării termenului de prescripție debitorul recunoaşte în scris obligația sa față de creditor, un nou termen de prescripție de 4 ani începe să curgă începând de la zisa recunoaştere.

2. Plata dobânzilor sau executarea parțială a unei obligații de către debitor are acelaşi efect pentru aplicarea paragrafului l al prezentului articol ca şi o recunoaştere, dacă rațional se poate deduce din această plată sau din această executare că debitorul îşi recunoaşte obligația sa.

Opinează recurentul că în cadrul examinării cererii privind ridicarea excepției de tardivitate, intimatul s-a referit că chipurile o scrisoare electronică este denaturată, dar fără a oferi careva dovezi în acest sens.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Astfel, la 18 iulie 2025, din partea intimatei „Agrofermotech” SRL a parvenit referința asupra cererii de recurs, prin care s-a solicitat respingerea recursului și menținerea încheierii instanței de fond, fără modificări.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost pronunţată la 05 iunie 2025, iar cererea de recurs a fost depusă la 13 iunie 2025 (f. d. 73-77).

Astfel, recursul declarat de Cento Holdings Hungary KFT prin intermediul reprezentantului său, avocatul Cozma Serghei împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 iunie 2025 se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de recurs şi a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, din următoarele motive.

Conform art. 426 alin. (3) din Codul de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

Conform art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă, instanţa de recurs după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

În accepțiunea art. 2 alin. (1) Cod de procedură civilă, procedura de judecare a cauzelor civile în instanţele judecătoreşti de drept comun este stabilită de Constituţia Republicii Moldova, de hotărârile şi deciziile Curţii Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curţii Constituţionale, de prezentul cod şi de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispoziţiilor fundamentale ale Constituţiei Republicii Moldova şi prezentului cod.

În acord cu prevederile art. 186^1 alin. (1), (2) Cod de procedură civilă, cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Excepţia de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluţionează în şedinţă de judecată,

convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanţilor citaţi legal nu împiedică examinarea cererilor.

În temeiul prevederilor art. 391 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată, dreptul încălcat este de 3 ani.

Iar, în conformitate cu prevederile art. 394 Cod civil, acţiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripţie extinctivă numai dacă persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, creditorii persoanei sau oricare altă persoană care are un interes legitim a ridicat excepţia de tardivitate conform Codului de procedură civilă.

Potrivit prevederilor art. 401 alin. (1) lit a) Cod civil, care prevăd că, cursul prescripţiei extinctive se întrerupe printr-un act voluntar de executare sau prin recunoaşterea, în orice alt mod, expres sau tacit, a dreptului a cărui acţiune se prescrie, făcută de către cel în folosul căruia curge prescripţia. Constituie acte de recunoaştere tacită executarea parţială a obligaţiei, achitarea, în tot sau în parte, a dobînzilor sau a penalităţilor, constituirea unei garanţii, solicitarea unui termen de plată, declararea compensării şi alte asemenea manifestări care să ateste în mod neîndoielnic existenţa dreptului celui împotriva căruia curge prescripţia.

În speță, Colegiul judiciar a constatat că, la 13 martie 2025, Cento Holdings Hungary KFT a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva „Agrofermotech” SRL privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată.

La 26 mai 2025, „Agrofermotech” SRL a depus o cerere privind ridicarea excepției de tardivitate prin care a solicitat respingerea prezentei acțiuni ca fiind tardivă.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 iunie 2025 a fost admisă excepția de tardivitate a acțiunii formulată de către „Agrofermotech” SRL.

S-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de către Cento Holdings Hungary KFT împotriva „Agrofermotech” SRL privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată, ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție.

Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei, evaluând soluția primei instanțe în raport cu circumstanțele de fapt și de drept invocate, Colegiul consideră că concluzia instanței de fond este corectă și întemeiată.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul reiterează că în virtutea prevederii legale de la art. 391 alin. (1) Cod civil, termenul general în interiorul căruia persoana poate să-şi apere, pe calea intentării unei acţiuni în instanţă de judecată este de 3 ani.

Colegiul judiciar reliefează că dreptul de înaintare a acţiunii aparţine persoanei a cărei drept subiectiv sau interes a fost încălcat. Curgerea termenului de prescripţie începe din momentul, când anume această persoană a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului său.

După cum rezultă din lucrările și actele cauzei, Cento Holdings Hungary KFT prin acțiunea depusă la 13 martie 2025, solicită încasarea de la „Agrofermotech” SRL a datoriei pentru livrările de mărfuri (tehnică agricolă și piese de schimb) în sumă de 70 000 Euro.

Din materialele dosarului rezultă că, începând cu luna august 2017 până în septembrie 2017, părțile s-au aflat în relații contractuale de vânzare cumpărare, astfel că în această perioadă reclamantul a vândut, iar pârâtul a recepționat marfa conform facturilor (invoice) nr. 2017/00001 Exp din 11.09.2017 și nr. 2017/00019EXP din 28.09.2017 și CMR, anexate la dosar.(f.d.9-22).

Tot din materialele cauzei rezultă că reclamantul Cento Holdings Hungary KFT, persoană juridică din Ungaria pretinde la încasarea datoriilor ca urmare a relațiilor contractuale de vânzare cumpărare care a avut loc cu o persoană juridică din Republica Moldova, în luna august - septembrie 2017.

Conform art.19 alin.(1) din Constituţia Republicii Moldova, cetăţenii străini şi apatrizii au aceleaşi drepturi şi îndatoriri, ca şi cetăţenii Republicii Moldova, cu excepţiile stabilite de lege.

Astfel, Completul judiciar constată corectă aplicabilitatea la judecarea pricinilor, cu participarea persoanelor străine din alte state, a prevederilor tratatelor internaţionale interstatale (multilaterale), a căror parte este statul, în speță, Convenţia cu privire la prescripţia extinctivă în materie de vânzare-cumpărare internaţională de mărfuri din 14.06.1974, la care Republica Moldova a aderat, prin Hotărârea Parlamentului RM nr.1214-XIII din 25.06.1997, în vigoare pentru RM din 01.03.1998.

Astfel, ținînd cont de cele menționate în Convenția internațională din 14.06.1974 la care Republica Moldova a aderat, se reține că dacă înaintea expirării termenului de prescripţie debitorul recunoaște în scris despre obligația sa, începe să curgă un termen de prescripție de patru ani care începe să curgă începând cu ziua recunoașterii acestei obligații față de creditor.

Din materialele cauzei se reține că inițial la 4 decembrie 2019 reclamantul a expediat prin intermediul poștei electronice deținută de către pârât, la adresa administrsatorului Agrofermotech SRL, Sclifos Sergiu o notificare prin care s-a informat despre datoria acumulată în mărime de 70 000 euro și s-a solicitat de la Agrofermotech SRL achitarea datoriei până la data de 20 decembrie 2019, în caz contrar vor demara proces judiciar (f.d. 23-24- verso).

Prin răspunsul eliberat prin intermediul poștei electronice ssclifos@agrofermotech.md , la 20 februarie 2020, Sclifos Sergiu, Agrofermotech SRL a informat că își cer scuze pentru problemele cauzate, promite că datoriile vor fi lichidate.

Ca urmare reieșind din prevederile art. 20 ale Convenției nr. 119 din 14.06.1974 cu privire la prescripția extensivă în materie de vânzare-cumpărare

internațională de mărfuri, se atestă că la 20 februarie 2020 pârâtul a recunoscut despre existența datoriilor și anume din acest moment urmează a fi calculat un nou termen de prescripție de patru ani. Și anume un nou termen de prescripție de patru ani a început să curgă de la 21 februarie 2020 și s-a scurs la data de 20 februarie 2024.

În argumentarea respingerii excepției de tardivitate reprezentantul reclamantului a invocat și întreaga perioada pandemică COVID -19 (07.03.2020-26.03.2024) care nu urmează a fi calculată, or nu există temei legal.

Totodată, în corespundere cu pct.1 al Anexei la Dispoziția nr. 1 din 18 martie 2020 al Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, pe perioada stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență instituite potrivit Hotărârii Parlamentului nr.55 din 17 martie 2020.

Completul judiciar atestă că instanța de fond just a conchis că în perioadele de timp 17 martie 2020 – 15 mai 2020 (60 zile) cât și 01 aprilie 2021 – 28 aprilie 2021 (28 zile) termenele de prescripție au fost suspendate.

Instanța de fond a concluzionat că reclamantul a înaintat acțiunea către „Agrofermotech" SRL, la data de 13 martie 2025 cu depășirea termenului de prescripție, însă urma a fi depus în cel târziu la data de 18 mai 2024 (calculat reieșind din 21 februarie 2024 expirarea celor 4 ani de prescripție) + 60 zile + 28 zile - termeni de prescripție suspendate).

La caz nu se poate reține argumentul reprezentantului reclamantului precum că termenele de prescripție urmează a fi calculate din data recepționării cererii de executare și anume din 29 decembrie 2023 care a fost expediat prin intermediul oficiului poștal (f.d 35), or după cum rezultă din înscrisurile anexate, o cerere prealabilă de soluționare a cauzei a fost deja înaintată pârâtului, prin urmare nu pot fi calculate, după cum just a reținut instanța de fond, termeni de la fiecare cerere adresată pârâtului.

Corespunzător nu poate fi luat în considerație nici argumentul precum că termenul de prescripție urmează a fi calculat și din data de 7 aprilie 2022, dată când pârâtul a promis reluarea achitărilor, or în cadrul ședinței de judecată reprezentatul reclamantului a recunoscut că ambele adrese poștale : cento.hungary@gmail.com și attila@cento-holdings.com aparțin companiei reclamantului Cento Holdings Hungary KFT.

Ca urmare, faptul că reclamantul la 7 aprilie 2022 a redirecționat intern în cadrul companiei răspunsul pârâtului „Agrofermotech" SRL cu privire la promisiunea de achitare a datoriei se combate cu înscrisul prezentat care atestă faptul că Sergiu Sclifos a răspuns la notificarea din decembrie 2019 la data de 20 februarie 2020.

În lumina celor expuse, Completul judiciar constată ca fiind justă concluzia

instanței de fond precum că acțiunea reclamantului este prescrisă, deoarece dreptul la acțiune s-a născut începând cu data de 20 februarie 2020, data recunoașterii datoriei de către pârât, cu includerea termenului total de 88 zile -perioadă în care termenele de prescripție au fost suspendate în legătură cu starea de urgență cauzate de pandemia COVID-19 pe întreg teritoriu Republicii Moldova.

Or, cererea de chemare în judecată a fost depusă abia la 13 martie 2025, ceea ce constituie o încălcare clară a prevederilor referitoare la termenul de prescripție extinctivă.

Cu referire la argumentul părții recurente și anume invocarea traducerilor autorizate, instanța de recurs conchide că acestea nu schimbă fondul cauzei.

Instanța de fond a luat în considerație conținutul înscrisurilor, indiferent de limbă, reținând că data relevantă este recunoașterea obligației la 20 februarie 2020, iar nu existența unor traduceri ulterioare sau prezentarea altor înscrisuri de natură internă din cadrul companiei recurentului.

Important este de menţionat că, legislatorul a stabilit prescripţia extinctivă în scopul păstrării unei stabilităţi în raporturile juridice dintre persoanele fizice şi juridice, contrar persistării unei incertitudini în raporturi pentru o perioadă îndelungată de timp, în care apar, se derulează şi se modifică o complexitate de relaţii dintre părţi sub egida unor norme de drept diferite.

Astfel, apărut din cadrul raportului juridic civil, dreptul la acţiune reprezintă dreptul de a cere de la instanţa de judecată emiterea hotărîrii, care ar admite acţiunea. Prescripţia extinctivă este termenul la expirarea căruia în cazul în care acţiunea nu a fost înaintată se stinge dreptul civil, apărut în urma delictului civil - dreptul la apărare pe calea acţiunii civile.

Examinarea unei acţiuni depusă în afara termenului legal, constituie o încălcare a principiului legalităţii şi securităţii raporturilor juridice şi, respectiv, o soluţie inadmisibilă în ordinea de drept.

Colegiul judiciar, în susținerea concluziei enunțate, invocă și jurisprudenţa CEDO, specificând Hotărîrea din 18.03.2008 în cauza Dacia vs Moldova, p. 77, potrivit căreia instanţele judecătoreşti naţionale i-au permis Procurorului General, care a acţionat în numele Cancelariei de Stat, să înainteze acţiunea sa împotriva întreprinderii reclamate, deşi termenul general de prescripţie a expirat. Instanţele judecătoreşti naţionale au examinat litigiul. Mai mult, Curtea consideră că înrăutăţirea unei situaţii juridice, care a devenit irevocabilă datorită aplicării termenului de prescripţie sau care - după cum este în această cauză - ar fi trebuit să devină irevocabilă dacă termenul de prescripţie s-ar fi aplicat fără discriminare în favoarea statului, este incompatibilă cu principiul securităţii raporturilor juridice (a se vedea mutatis mutandis, Popov vs Moldova (no. 2), nr. 19960/04, §53, 6 decembrie 2005).

Sub aspectele enunţate, se constată cu certitudine că cererea de chemare în

judecată înaintată de Cento Holdings Hungary KFT a fost depusă în instanţa de judecată cu omiterea termenului de prescripţie prevăzut de lege, iar reprezentantul pârâtei „Agrofermotech” SRL a invocat excepția de tardivitate, fapt ce impune respingerea acţiunii ca fiind tardivă.

La fel, Colegiul constată că recurenta/reclamantă nu a solicitat repunerea în termen, nu a anexat probe pertinente și plauzibile care să justifice omiterea termenului de îndeplinire a actului de procedură sau dovedirea imposibilității îndeplinirii actului, pentru ca partea să fie repusă în termen de către instanța de judecată, în ordinea art.116 Cod de procedură civilă.

În acest sens, Colegiul judiciar respinge ca nefondate argumentele invocate în recurs cu referință la scrisoarea din 7 aprilie 2022, or, aceasta nu poate fi acceptată ca moment de întrerupere a termenului de prescripție, întrucât aceasta reprezintă o redirecționare internă în cadrul companiei Cento Holdings Hungary KFT, și nu un nou act de recunoaștere din partea debitorului „Agrofermotech” SRL.

De altfel, instanța a constatat că același răspuns, din 20 februarie 2020, a fost doar retransmis intern de către recurent, nefiind emis un nou mesaj de recunoaștere din partea debitorului ulterior acelei date.

Invocarea cererii de executare din 29 decembrie 2023 nu poate produce efecte de întrerupere a termenului de prescripție, întrucât termenul a început deja să curgă de la data recunoașterii obligației (20 februarie 2020), iar emiterea unor notificări ulterioare nu poate duce la relansarea unui nou termen de prescripție dacă debitorul nu mai formulează o nouă recunoaștere expresă sau tacită a obligației

Temeiurile de întrerupere a termenului de prescripţie sunt exhaustive şi nu se supun unei interpretări extensive. Or, instanţa la soluţionarea cererii părţii cu privire la expirarea termenului de prescripţie, aplică regulile de întrerupere a prescripţiei cu condiţia existenţei în dosar a probelor suficiente care demonstrează faptul întreruperii cursului dat.

Subsidiar la acest segment, Colegiul judiciar notează că, exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât cu respectarea anumitor exigenţe legale, între care şi stabilirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă.

Dispoziţiile legale criticate sunt în concordanţă şi cu jurisprudenţa CtEDO referitoare la dreptul de acces la justiţie. Astfel, CtEDO a statuat în cauza Golder împotriva Regatului Unit, că dreptul de acces la justiţie nu este un drept absolut. Acesta poate fi, prin natura sa, în anumite situații, supus unor restricții legitime, cum ar fi termenele legale pentru prescripție, deoarece dreptul de acces, prin sine, cere reglementare din partea statului (Stubbings şi alţii împotriva Regatului Unit, 22 octombrie 1996, pct. 51 - 52, Culegere 1996 IV).

Recurenta nu a demonstrat temeinicia susținerilor sale și nu a prezentat probe

noi care să schimbe convingerea instanței asupra caracterului tardiv al cererii de chemare în judecată. Aplicarea prevederilor Convenției din 1974 a fost realizată în mod corect de către prima instanță, iar soluția de respingere a acțiunii ca tardivă este legală și întemeiată.

Astfel, nu pot fi reținute argumentele invocate în recurs, în condițiile în care este cert faptul că recurenta a omis termenul de adresare în instanța de judecată la examinarea cererii de chemare în judecată depusă de Cento Holdings Hungary KFT împotriva „Agrofermotech" SRL privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată.

Din considerentele menţionate şi având în vedere faptul că încheierea recurată este întemeiată şi legală, iar argumentele invocate de către reprezentantul recurentei sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru ajunge la concluzia de a respinge recursul şi de a menţine încheierea instanței de fond.

În conformitate cu art.art. 425, 427 lit. a), 428 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,-

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de reprezentantul Cento Holdings Hungary KFT prin intermediul reprezentantului său, avocatul Cozma Serghei.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 05 iunie 2025, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cento Holdings Hungary KFT împotriva „Agrofermotech" SRL privind încasarea datoriei și cheltuielile de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Arhip Valeriu

Judecătorii: Corlăteanu Diana

Ghedrovici Nicolae